

Durmuş Hocaođlu

Ortadođu'nun En Uzun İki Senesi ve Türkler ve Kürtler

Yeniçağ, "Analiz", 21 Ağustos 2006, Pazartesi., s.08
"Analiz" Sıra No: 433; 2006-095; Ağustos-08

YENIÇAG

"Ortadođu'nun en kritik, en uzun iki senesi", bilhassa Türkiye için, ap-ayrı bir mânâ ve ehemmiyet taşımaktadır. Çünkü, öyle görünüyor ki, aynı müddet, Türkiye'nin en kritik, en uzun on senesinin de mühimce bir kısmını teşkil etmektedir: Türkiye'nin, ağırlıklı olarak, Avrupa Birliği ve Amerika karşısındaki politikalarıyla belirlenecek olan ve bu coğrafyadaki bin senelik tarihî varlığına tarih tarafından sorulan "tamam mı, devam mı" suâlîne verilecek cevapların mecmû-u yekûnundan ibâret olan bu "geriye sayma" ameliyesi, aslında bu iktidar ile başlamadı, ilk startını, "milliyetçi" MHP'nin de bir üyesi olduğu bir önceki üçbuçuk yıllık üçbuçuk başlı hükûmet ile aldı; bu kâbus gibi hükûmetin – bu iktidar ekibinin iki hükûmetini tek bir hükûmet addediyorum – yaptığı, sâdece seleflerinin açmış olduğu yolda aynı prensiplere sadâkat göstererek daha radikal adımlar atmış olmaktan ibârettir.

İmdi, Türkiye'nin bu dönemdeki en uzun yıllarının bahse mevzû iki senesi, Ortadođu'nun en uzun iki senesinin bir parçası olup, fikrimce, hulâsası şudur: Amerika'nın yükselmesi Türkiye'nin parçalanma sürecini tetikleyecektir; çünkü aynı yükselme, aynı coğrafyada, arkasına, artık muzaffer ve sâdece Bölge'nin değil ve fakat Dünya'nın alıkıran başkeseni olmuş Amerika'nın sınırsız desteğini almış olacak olan Kürtlerin de yükselmesi demek olacaktır. Bu da bizi şu noktaya getirmektedir: Bu coğrafyada Türkler ve Kürtler, yollarının kesiştiği ve bir nevi "hesaplaşma" olarak okunabilecek olan bir "tarihî kader" noktasına doğru sürüklenmektedirler ve her ikisinin de istikbâli, kaderi, Amerika'nın, küresel dünya hâkimiyetine giden yolda bir Gordion Düğümü'ne dönüşmüş bulunan Ortadođu politikasındaki muvaffakiyyetine tâbidir. Amerika'nın tam bir muvaffakiyyet ve muzafferiyeti Kürtlerin yükselmesi ve Türklerin düşmesi; aksi ise, Kürtlerin, istiklâl ve Büyük Kürdistan tasavvurlarının sönmesi demek olacaktır; ama aynı sonuç, yâni Amerika'nın Bölge projelerinin iflâsı, tek başına Türklerin yükselmesinin te'mînâtı olamayacaktır; çünkü başında kendi eliyle kendisine kurduğu tuzak olan AB belâsı vardır ve üstelik, AB sürecinin tam çalışması, Kürtlerin Kuzey Irak'taki kayıplarının Türkiye'deki kazanımlarıyla telâfi edilmesi gibi bir netîce dahi hâsıl edebilecektir. Ancak, Amerika'nın Bölge projelerinin iflâsı ile muhtelif sebeplere binâen, Türkiye'nin AB sürecinin ebediyyen lağv ve iptâli çakışacak olursa, işte bu, Türklerin yükselmesi ve Kürtlerin düşmesi, daha doğrusu, henüz yükselbilmiş olmayacakları için "düşme"den de ziyâde, bütün beklentilerinin muhtemelen ebediyyen sönmesi, hattâ trajediye kadar varabilecek olan bir darmadağın olma sürecinin başlaması demek olacaktır.

Bu nihaî durum, Kürtler, ama bilhassa Irak Kürtleri açısından cidden vahîm bir netîce ve hakikî bir trajedi olabilecektir; hattâ, vaktiyle Yahûdilerin Romalılar tarafından sürülmesiyle sonuçlanan trajediyle mukayese edilebilecek çapta bir trajedi.

Hâdiselerin seyri buraya kadar uzanabilir; çünkü Kürtlerin yakın zamana kadar, her ne kadar bir komşu tarafından diğeri aleyhine faydalı bir maşa gibi kullanılmış olsalar da, etraflarındaki herkesi tedirgin eden istiklâl dâvâlarının uzanmakta olduğu sınırlar, Irak harpleri ve işgal döneminde, açıkça, alenî ve pervâsız bir şekilde Amerikan maşası ve tetikçisi rolüne gönüllü olarak soyunmaları ile antipatiden nefrete dönüşmüş bulunmakta ve komşuları tarafından “Müslüman Yahûdiler” gibi algılanmalarına sebebiyet vermektedir ki kendi niyetlerine olursa olsun, tarihî rolleri de bundan başkası değildir.

Kürtlerin istiklâl dâvâlarını anlamak zor değil; ama çok riskli, aşırı derecede riskli bir strateji tâkip ediyorlar: Her şeylerinin Amerika’ya ipotek edildiği bu stratejilerinin bir B Planı yok; Amerika kazanırsa, ne âlâ; ya kaybederse? Amerika, büyük bir ülke ve büyük bir devlet, hattâ en büyük; kaybederse küresel dünya hâkimiyetini kaybedecek, ama yine şöyle ya da böyle büyük bir ülke ve büyük bir devlet olarak, belki de çok uzun bir süre, ayakta kalacaktır; ama Kürtlerin öyle bir şansı yok: Onların, herşeyleriyle Amerika’ya bağlı ve bağımlı olan alternatifsiz, yedeksiz stratejileri, “hep-hiç” esasî üzerine müesses bulunuyor.

Kürtler, çok, ama çok tehlikeli bir kumar, bir tür Rus Ruleti oynuyorlar.

